

hatalmazás alapján, tehát a törvény erejével, újból szabályozta a váltóval kapcsolatos forgalmi adó lerovás kérdését ugy anyagi, mint eljárási vonatkozásban. Ez a rendelet haladást jelent az eddigi gyakorlattal szemben, de különösen az eljárási részben több olyan intézkedés van, amely módosításra szorul és értesülésünk szerint a szükséges módosításokra rövidesen sor is kerül.

Az általános szabály továbbra is az, hogy a váltó fizetésnek számít és az adó alapja a váltóban kitett összeg, az adófizetési kötelezettség pedig a váltó átvételekor áll be. A szabályszerű könyveket vezető olyan adózó azonban, aki üzleti könyveivel, levelezéseivel bizonyítani tudja, hogy a váltót nem fizetésként; hanem követelésének biztosítására kapta (fedezeti váltó), az adót nem a váltó átvételekor, hanem a teljesített fizetések átvételekor tartozik leróni. Ha azonban a váltót forgatmánnyal ellátva továbbadja, az adófizetési kötelezettség a továbbadás napján áll be.

A váltó fedezeti jellege a váltó továbbadása esetén sem áll be azonban, ha kifejezett megállapodás szerint a váltó birtokosa a fedezeti váltót saját beváltási kötelezettsége mellett továbbadhatja.

A váltó értéke után lerótt forgalmiadó arányos része visszatérítésének van helye, ha a váltóbirtokos bizonyítani tudja, hogy az adósa ellen vezetett csődeljárás vagy csődönkívüli kényszeregyezségi eljárás (ideértve a bíróilag jóváhagyott magánegyezséget is) miatt követelése egyáltalán nem, vagy csak részben nyert kiegyenlítést. A visszatérítés iránti kérelem a csődeljárás befejeztétől számított 6 hónap alatt a pénzügyigazgatóságnál terjesztendő elő. A rendelet életbelépése előtt már befejezett ügyekben az életbelépéstől számított 6 hónap alatt terjesztendő elő a kérelem. A kérvényben fel kell sorolni az adófizetésnek megtörténtét igazoló adatokat, csatolni kell az eredeti váltót, a követelés azonosságának igazolására szolgáló bizonyítékokat, a csődeljárás befejezésére vonatkozó bírósági végzést, kényszeregyezség esetén az eljárás befejezésére vonatkozó bírósági végzést és az egyezségi jegyzőkönyv hiteles másolatát. Nyilatkozatban felhatalmazandó a pénzügyigazgatóság arra, hogy a becsatolt váltót legkésőbb 5 év alatt megsemmisítheti.

A rendelet 1928. évi július hó 1-én lépett életbe. Miután a rendelet lényegesebb hibái minden valószínűség szerint rövid időn belül korrigáltnak fognak, azoknak részletes ismertetését mellőzzük.

A fuzió illetékmentességi határidejének meghosszabbítása.

A pénzügyminiszter 1928. évi 1560/P. M. számú rendeletében (közzététetett a Budapesti Közlöny 1928 július 1-én megjelent 148. számában) a fuzió illetékmentességnek 1928 június 30-án lejárt határidejét akként hosszabbította meg, hogy a kedvezményes intézkedések alkalmazást nyernek akkor, ha az egyesülést

az abban résztvevő mindegyik társaság közgyűlése 1929. évi január hó 1. előtt határozta el.

A cséplőgéptulajdonosok általános forgalmi adóalapjának megállapítása tárgyában a pénzügyminiszter az 1928. évi 68.295. számú rendeletében (közvetétezt a Budapesti Közlöny 1928 június 21-én megjelent 140. számában) az eddigi intézkedések hatályon kívül helyezésével elrendelte, hogy a cséplőgéptulajdonosok általános forgalmi adóalapját a jövőben kizárólag a gépkereset alapján kell megállapítani és az adóalap kiszámításánál a cséplőgépnél alkalmazott munkásoknak a cséplető gazda által kifizetett járandóság nem veendő számításba. A cséplőgéptulajdonosok a cséplés megkezdése előtt mázsakönyvükben kötelesek azt is feltüntetni, hogy hány százalékkért váltatták a cséplést és a beirt adat helyességét a cséplető gazda aláírásával igazolni tartozik.

Gazdasági szemle.

Exportfejlesztés és mezőgazdaság. Kétségtelen, hogy az utóbbi idők vitái a külkereskedelmi mérleg növekvő passzivitása és az export fejlesztése körül igen sokban tisztázták a helyzetet és feltártak sok lényeges pontot, ahol az exporttámogatás valamelyik formáját érvényesíteni kell. Ámbátor a vita központjában a külkereskedelem legerősebb oszlopa, a mezőgazdaság állott, két kérdés még sem részesült eddig abban a figyelemben, melyet fontosságánál fogva megérdemelt volna. Mindeddig a mezőgazdasági export fejlesztését és behatását a külkereskedelmi mérleg alakulására kizárólag kereskedelmi szempontból nézték, a magyar gabona régi és új piacairól, az értékesítés lebonyolításáról, a termékek szállításáról esett szó, — ezenkívül, már ritkábban, az értékesítés fi nancirozásáról, a mezőgazdasági hitel kérdéséről lehetett hallani, a magyar mezőgazdaság *termelési* kérdéseit, a termelés tárgyának és a termékek minőségének exportalakító hatását mindeddig meglehetősen elhanyagolták.

Pedig tisztában kell lennünk avval, hogy az esetleg elégtelen mezőgazdasági export csak részben irható a kedvezőtlen vám- és tarifapolitikai viszonyok terhére, hogy a mezőgazdasági hitel kérdése egymagában távolról sem szolgáltat elegendő indokolást és hogy a magyar agrártermékek kereskedelme már csak a legkisebb mértékben felelős az export visszamaradásáért. *A kivétel kérdése magánál a termelésnél indul meg s így az exportfejlesztésnek is a termelésnél kell kezdődnie.*

A „magyar buza“ fogalma nagy népszerűségnek örvend külföldön is. Azonban elsiklott eddig a diszkusszió azon kérdés felett, *van-e egyáltalán „magyar buza“*, mint egységes fogalom, vannak-e egyáltalán egységes magyar buzatípusok, sőt továbbmenve, megtaláljuk-e ezen egységes típusokat a mezőgazdasági termelés többi cikkeinél? Erre a kérdésre taga-